Video s vloženou grafikou (pořad je též na Facebooku)

SVCS 2020-02-16 Studio Třinec – Vedagor 5 (Kopné Právo a Právo Veče)
Organizácia spoločnosti na princípe Kopného Práva bola najvyspelejším systémom riadenia spoločnosti. Podľa Kopného Práva žijú včely a my sme si na túto zem doviezli včely, Naši Predkovia. Potrebujeme opäť naše Občiny, je to naša genetická podstata.

- Zápověď Boha Odina
- Popis současné společnosti a jejího fungování
- Doložení existence Velké Tartárie
- Kopné Právo a popis fungování
- Bratina (cechy) na slovanských území včetně ČR
- Svolávání a průběh Kopy a Veče
- Současný parazitický systém je potřeba změnit
- Jak obnovit náš systém Občin v současných podmínkách

Studio Třinec, 16.2.2020 / www.svobodny-vysilac.cz

Doprovodný text k pořadu od Vedagora:

Kopné Právo a Právo Veče

Zápoveď Boha Odina

> **„Nie je dovolené odpustiť tomu, kto úmyselne koná zlo, lebo zlo, ak ostane bez trestu bude narastať, ale vina za rozmnoženie sa tohto zla leží na tom, kto nechal toho, kto vykonal zlo bez trestu a nepriviedol ho na pravý Boží súd.“**

V súčasnej alarmujúco – tragickej spoločenskej situácii slavianský aj árijský človek, potomok Veľkých Skýtov, hľadá spôsoby sebazáchovy a znovuzrodenia svojej duchovno – kultúrnej identity.

Potrebujeme nové myšlienky, nové ideály, nových hrdinov, nové zvyky, nový model spravodlivého spôsobu života v spoločnosti, ktorý sa v žiadnom prípade nepodobá na súčasný **davový elitarizmus**, ktorý nám vnucuje Západ. S tým, že súčasný parazitický systém národného oblbovania (debilizácie) je nutné zmeniť, zrejme súhlasí každý zdravomysliaci človek. Ako to spraviť technicky, je už druhá otázka.

Zreteľne vidíme, že vychvaľovaná v úvodzovkách „demokracia“ západného typu – nie je vôbec vládou národa, ale **technológiou podvodu na človeku**.

Nepôjdeme do extrémov a nebudeme idealizovať Kopné Právo a zriadenie Práva Veče. Samozrejme, naši predkovia mali svoje vlastné problémy aj ťažkosti. Ale určite také bezprávie a anti človečenstvo, ktoré v súčasnosti vládne v našej spoločnosti, medzi slavianmi a árijcami, v tých dobách určite nebolo.

…vysvetli situáciu a nutnosť zriadiť občiny…

…samozrejme, dnes nemôžeme (a to nie je ani potrebné) v celom rozsahu a autentickosti preniesť Kopné Právo a Právo Veče na súčasnú spoločnosť. Ale vziať z hlbín vekov to najlepšie, z čestného a spravodlivého systému priamej národnej vlády, nielen že môžeme, ale sme aj povinní…

…teraz však vieme jedno – Potomkom Rasy je nevyhnutné vrátiť ich priame národné riadenie. V samoorganizácii je naša spása. Nie násilná vláda zhora, ale jej nezávislé formovanie zdola. Iba

takto je možné zabezpečiť dôstojný život potomkom našej otčiny v XXI storočí. Ale dnes sa musíme vymaniť zo stavu tisícročného biblického otroctva a tupej oddanosti Západu….

V čase volieb mocenských štruktúr pozorujeme veľmi dobre zrežírované predstavenia, divadlo, brilantné predvádzanie sa, v podstate – nemorálnosť a nemravnosť. Súčasné v úvodzovkách „demokratické“ voľby nie sú ničím iným, len nákupom a predajom, prázdnymi sľubmi, sebecká a bezohľadná hra na **starostlivosť o národ**.

Mapa Državy: Rasénia, Tartaria a Ruskolaň

Nebudeme vypočítavať nešťastia, problémy, nespravodlivosti valiace sa na hlavy slavianov a árijcov, potomkov Veľkých Skýtov, v XXI storočí, všetci ich veľmi dobre poznáme. Ani to nemôže byť inak, ak už po mnoho storočí nežijeme podľa našich zdrojových Konov, ale podľa tak zvaných v úvodzovkách „Rímskych a Byzantských“, avšak **zrodených v lone otrokárstva** s **jeho antihumanizmom** a **pohŕdaním človekom**.

..pouvažuj o otázke – či existuje alternatíva k v úvodzovkách „znamenitému“ Rímskemu právu, široko používanému európskymi vládami mnoho storočí? **Existuje!!**

…vysvetli, že to je práve : národné slavianské a árijské **Kopné Právo a Právo Veče**, **priama vláda národa alebo národná samospráva**, existujúca desiatky tisíc rokov na slavianských a árijských územiach **Celosvetovej Impérie Kráľovstva Kráľovstiev, kde podľa primitívnych západných parazitov bola vláda Kráľa Kráľom** (Veľkej Tartárie – Tar-Tar = foneticky Car-Car), predtým Veľkej Skýtie, predtým Veľkej Rasénie, Impérie Sumerov. Zachovanej do konca XIX storočia na územiach na východ od Uralských hôr až po Tichý oceán…

Mapa Evropy – Skýtie v 6.storočí n.l. (Abraham Ortelius. 1527-1598)

…popíš čo je to Kopné Právo, čo je to Kopa…

Kopné Právo – to je súbor národných právnych pokynov, pravidiel, noriem a obyčajov, obsahujúci princípy spoločenstva, vzájomnej pomoci a vzájomnosti spoluobyvateľov.

V skutočnosti, organizácia spoločnosti na princípe Kopného Práva **bola najvyspelejším systémom riadenia spoločnosti**.

Kopa – najdokonalejšia štruktúra štátu – staroslavianské stretnutie zhromaždených, ktorých počet sa mohol pohybovať od 100 až do 300 človekov.

…čo vlastne vieme o dávnom práve predkov…

O dávnom slaviano – árijskom práve vieme niečo málo z oficiálnych zdrojov a sem tam niečo z ústnych podaní.

...tisícky dokumentov a kníh, obsahujúcich informácie o ňom zničili prehorliví žido kabalistickí pseudo kresťanizátori, zaujatí iba na to, aby slaviani a árijci zabudli na svoje zdrojové spravodlivé sociálne poriadky. Naším predkom bola nanútená cudzia – otrokárska ideológia, tak isto, ako je aj nám naväzovaná v súčasnosti. Rovnako sa k nám zázračným spôsobom dostali všetky zachované písomné zdroje (rusko-byzantské zmluvy z X storočia, poznámky arabského cestovateľa :

Ibn Rusta

a arabského spisovateľa :

al-Marwazi,

diela byzantských autorov :

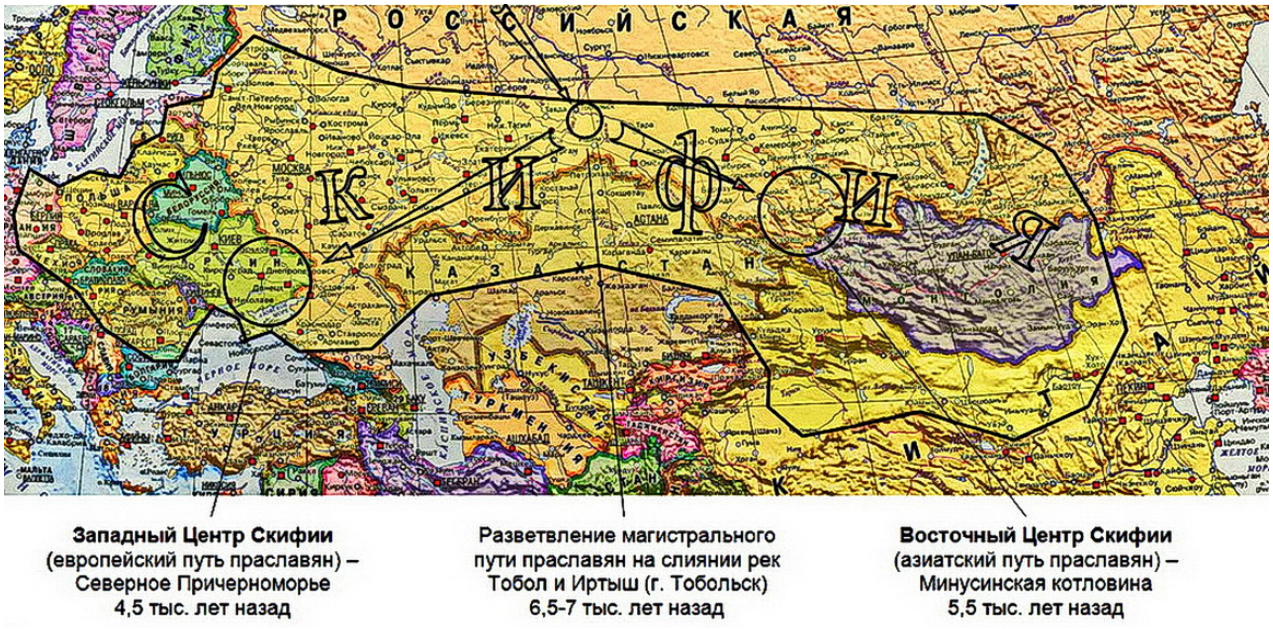
Leo Deacon

a **Konštantína Bagryadnorodného**,

západoeurópske kroniky, pojednávania a letopisy atď.), ktoré nám dávajú možnosť zrekonštruovať právny život našich predkov (hoci nie sú až tak úplne podrobné)...

Práca rektora Kyjevskej Univerzity N. D. Ivaniševa ktorý žil v polovici XIX storočia, nám taktiež pomáha študovať Staroruské Právo. Pozoruhodné a skutočne neoceniteľné je pre nás jeho dielo „**О древних сельских общинах юго-западной России.** (O dávnych vidieckych občinách juhozápadnej Rusi)“. Našťastie ho nájdete vo všetkých veľkých knižniciach.

Nemálo zaujímavých a hodnotných faktov je možné nájsť aj v knihe ruského historika **N. P. Pavlova-Silvanského (1869-1908) „Феодализм в Древней Руси** (Feudalizmus dávnej Rusi)“ vydanej koncom XIX storočia. Stopy Kopného Práva je možné nájsť v „**Правде Русской** (Pravde Ruskej)“, písomnom zborníku zákonov, ktorý bol vydaný v Rusku za Jaroslava Múdreho. Z neho sa dozvedáme o vláde Veče v Rusku. Kroniky Kozáckych Občín, kde bolo národné Kopné Právo, taktiež nám pomáhajú pri štúdiu vnútroštátnych právnych otázkach.

Táto Pravda Ruská pôsobila aj na našich území súčasného územia Československa, taktiež východného Nemecka a časti Rakúska

KOPA (KUPA) («скопом», «совокупность», «скопище», «копна», «копить», «копать», zhromaždenie (dav) národa, kruh, svet, stretnutie, hromada) – to je národné zhromaždenie najlepších predstaviteľov Rodov a Rodín – zhromaždených, domácich, zaoberajúcich sa životne dôležitými otázkami slavianskej Občiny.

Srbi majú národné zhromaždenie a aj teraz sa nazýva „SKUP“ a najvyšším zákonodarným orgánom Srbska je „Národná Skupština (Skupščina)“.

…kto sa zúčastňoval kopných stretnutí…

Na týchto stretnutiach sa zúčastňovali osadníci, domáci hospodári, majúci vlastníctvo, pôdu, rodinu, hospodárstvo. Nazývali ich tiež „kopnými sudcami“, „muževi“, „občí (občinní) muži“, v malorusku bol zaužívaný názov „panove-mužove“. Na Kopu boli pozvaní ľudia z troch osídlení susedných Občín (po jednom alebo dvoch). Nazývali sa „сторонние (stranní)“, „сугранични (spoza hraníc)“ alebo „соседи околичные (okolití susedia)“.

Starci sa zúčastňovali taktiež. Nemali právo hlasu (hlasovať), ale ich názor bol veľmi dôležitý, ich rady boli použité. Ženy sa na národnom zhromaždení, spravidla, zúčastňovali iba na mimoriadne pozvanie a to iba na svedeckú výpoveď súvisiacu s konkrétnym prejednávaným prípadom.

…kde sa uskutočňovalo zhromaždenie Kopy…

Ľudia sa zhromažďovali v strede jedného z osídlení (vsí, osád, dedín), súčasti danej Občiny, alebo v miestnej dúbrave (dubovom háji), posvätnom háji pod holým nebom. Na týchto miestach bol vždy prírodný alebo umelo nahromadený kopec (návršie), prípadne pri rieke alebo jazere. Miesta národných zhromaždení sa nazývali „kopištiami“ alebo „kopovištiami“. **Národ sa na zhromaždenie zvolával** zapálením vatry alebo zvonením zvonu (bitím na zvon alebo na tento účel vyhradený kus železa).

…čo sa riešilo na Kope…

Na Kope sa riešili najrôznejšie životné otázky – pôdne, lesné, poľnohospodárske, stavebné, obchodné, trestné, rodinné, bytové, a mnohé ostatné. Národné zhromaždenie hľadalo, súdilo

a trestalo priestupníkov, navracalo poškodenému odňaté, poškodené. Prijímali tu úprimné verejné oľutovanie narušiteľa Konov, a prosenie o odpustenie poškodených páchateľom. Vypočula sa a aj sa zohľadňovala posledná vôľa odsúdeného, lúčilo sa so smrteľne zraneným. **(Schodatai) Kopní muži** sa snažili zmieriť sporiacich sa. Záležitosti občinníkov sa riešili podľa svedomia (svedomito).

Riešenia Kopy sa zaoberali všetkými členmi občiny a vykonávali sa bezodkladne. Porušenia Kopného Práva boli mimoriadne zriedkavé. Ak sa niečo také stalo, bolo to vnímané ako mimoriadna udalosť. Každý, kto sa stretol s narušením národných obyčajov, musel to okamžite zastaviť. V opačnom prípade bol takýto človek považovaný za spolupáchateľa priestupku alebo trestného činu a bol potrestaný po Konu (podľa práva). Rozhodnutie Kopy bolo pre každého slavianina najvyšším duchovno-morálnym medzníkom.

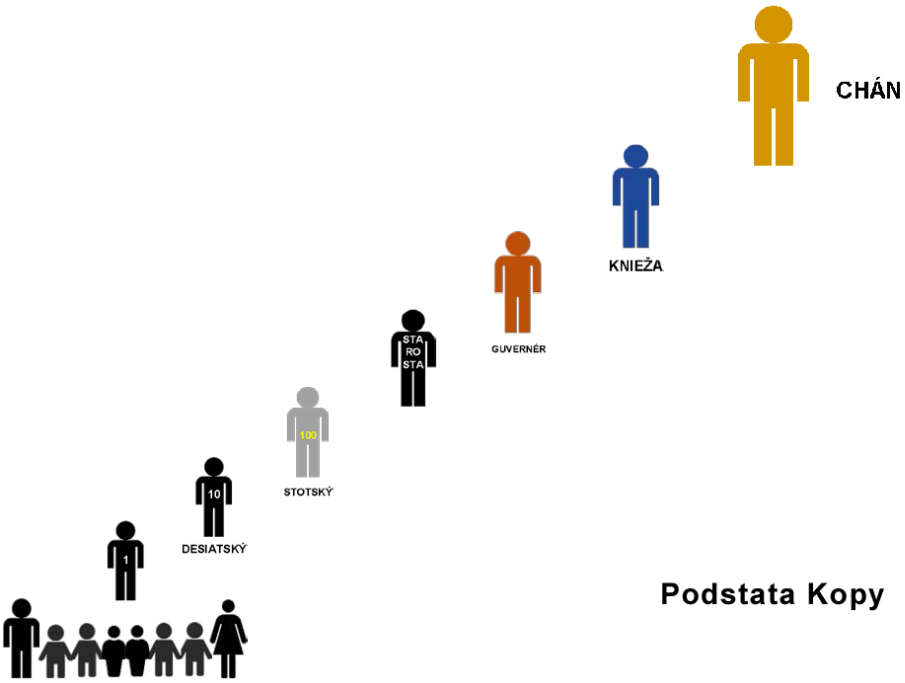
Podstatným rozdielom Kopy a ostatných zhromaždení, vykonaných stretnutí v nasledujúcich storočiach, schôdzok, konferencií a zjazdov **bola zásada jednohlasnosti (jednomyseľnosti)**. Tu sa prijímali také rozhodnutia, ktoré uspokojovali všetkých zainteresovaných. Slaviani sa vedeli medzi sebou dohodnúť. Toto naznačuje, že mali vysokú duchovnú kultúru a morálku. Spôsob prijatia riešení **väčšinou hlasov**, ako to bolo v neskorších dobách a pokračuje dodnes, neexistovalo.

Na zhromaždení bola stanovená vzájomná zodpovednosť, to znamená, že **celá občina zodpovedala za priestupky svojich členov** (teda, za zneužitie moci svojich členov), a taktiež ručila za bezpečnosť života a vlastníctvo ako svojich občiníkov, tak aj prišlých (prisťahovaných). Vďaka Kopnému Právu bola v slavianských Občinách vysoká pôrodnosť, populácia sa veľmi rýchlo zotavovala z vojen a epidémií, vychovávali sa vojaci-patrioti (vlastenci), udržiavala sa ekológia osídlení a ich okolia, chránili sa a obnovovali sa lesy.

…ako prebiehalo stretnutie Kopy…

Kopa s búrlivou emocionálnou diskusiou o problémoch a otázkach sa prejavovala najlepšími vlastnosťami slavianov – úprimnosťou, čestnosťou, nesebeckosťou, priamočiarosťou, chrabrosťou a šľachetnosťou. Zhromaždenia mali formu verejnej spovede, Duše ľudí sa očisťovali od žiadostivosti, závisti, iných individuálnych zlozvykov (nečestností). **Spoločenské záujmy boli povýšené nad osobnými, triumfoval Kon spravodlivosti.** Skutky a činy občinníkov podliehali prísnej kontrole. Pre mnohých slavianov bola Kopa školou života a univerzitou morálky.

…podstata Kopy…

Národ si vyberal z desiatich dvorov – desiatnika, **zo sto dvorov** – stotníka (сотского). Samotné občiny sa nazývali „сотнями (stotinami, stovkami)“. V Novgorode nazývaná „сотня (stotina)“, „sto“ pre mestské občiny sa zaviedlo ďaleko skoršie. Vidiecke sa v podstate nazývali „погостами (pogostami – pohosťami)“. Na iných miestach (v zemiach Vladimírskych a Volynských) „сотнями (stotinami, stovkami)“ sa nazývali vidiecke a nie mestské Občiny.

Desiatnici (desiatskí) **a stotníci** (stotskí) zodpovedali a dohliadali na ekológiu osídlení, zaoberali sa bytovými a pôdnymi otázkami, dohliadali na verejný poriadok na uliciach a obchodmi na tržniciach, zodpovedali za požiarnu bezpečnosť. **Stotník bol oprávnený** splnomocneniami vydávať vyhlášky o vlastníctvach a telesných trestoch narušiteľov práva, rozhodoval o výstavbách verejných stavieb, vydával povolenie na pobyt prisťahovalcom a zajatým cudzincom.

Na ochranu svojich zemí od nepriateľa si slaviani vyberali kniežatá, najčastejšie zo silných Rodov potomkov (generačných) bojovníkov. (Voľba kniežat prebiehala až do VIII až IX storočia, v nasledujúcich storočiach sa zachovali iba pri práve Veče) Knieža si naverboval družinu z najodvážnejších a najmocnejších občiníkov. Na ich organizáciu, na výstavbu pohraničných zábran a obranných línií Kopa prideľovala desiatok (desatinu z príjmu domácností alebo dvora). Ak bolo naliehavo potrebné vybudovať vojensko-obranné objekty, robilo sa to dobrovoľne a spoločne všetkými mužmi z občiny. V čase vojny, celá mužská populácia občiny, schopná nosiť zbrane a bojovať, sa stali bojovníkmi.

V systéme staroslavianskej samosprávy boli všetky občianske posty – úrady **jednohlasne volené** (spravidla na krátke obdobie jedného roka alebo troch rokov). Každá národom zvolená osoba v prípade zlyhania alebo nekalo plniaca svoje povinnosti bola okamžite odvolaná a nahradená inou zvolenou osobou, prípadne aj materiálnym trestom potrestaná. Takto spoločnosť zostala vždy zdravá, sama sa čistila od bezohľadných, nezodpovedných, lenivých alebo nekompetentných vodcov spoločnosti.

…kto sa nesmel zúčastniť Kopy…

Nie všetky osoby patriace do vidieckej občiny, tvorili národné zhromaždenie a zúčastňovali sa na jeho zhromaždeniach; toto **právo sa udeľovalo iba domácim hospodárom, ktorí mali trvalý pobyt (usadlosť)**. Ich synovia a bratia nemajúci samostatné hospodárstvo, ako aj ženy, sa zúčastnili

zhromaždenia iba na osobit nú potrebu Kopy, nie ako zúčastnení, ale iba na svedeckú výpoveď.

…čo vieme…

Po mnoho storočí bolo národné právo slavian odovzdávané po rodinách z pokolenia na pokolenie, dedične alebo ústne. Vnútroštátne normy jurisdikcie sa začali písať na ruských zemiach až po preniknutí feudalizmu.

Niektorí výskumníci nazývajú slaviano-ruský súbor právnych predpisov „Ruským Pokonom (Поконом Русским)“. Bol v pôsobnosti v Rusku od V. – VI. storočia a spomína sa v zmluvách s Romeou (Byzanciou, tj. juhovýchod Francie) v rokoch 911 a 944 (podľa súčasnej oficiálnej svetovej histórie). V epoche spoločensko slavianskej jednoty v staroslavianskom jazyku vznikli a zakorenili sa slová „SÚD“, „ZÁKON“, „PRÁVO“, „PRAVDA“, „VINA“, a ďalšie. „Ruský Pokon“ prišiel do stredného Podnepria v IX storočí spolu s Baltami a karpatskými rusmi a stal sa bežným pre obyvateľstvo tzv. Kyjevských zemí. Toto bol právny základ Ruských občín, ktoré existovali od Baltského mora až po Čierne more. V strednom Podneprí normy tohto zákonodárstva viac pôsobili v prospech rusičov, ako slavianov (slavianom, napríklad, bolo odopreté právo na krvnú pomstu). Mnoho slavianských kmeňov za čias kniežaťa Igora žili „každý podľa svojich obyčajov“ v súlade so svojími vlastnými pravidlami. **„Zákon (Pokon) rusičov“ nepoznal slobodu ako abstraktný pojem, ale ako absolútnu morálnu hodnotu.** Zohľadňovala sa iba sloboda konkrétnej osoby alebo skupiny osôb. Každý pozná svoje miesto – bolo hlavnou myšlienkou staroruského rodového práva. Pri posudzovaní prípadov tento právny systém nezohľadňoval majetkový status účastníkov sporu, pred zákonom boli všetci na jednej úrovni.

Postupne sa zlúčili **„Ruský zákon“** aj **slavianské právo** a v tejto podobe boli zahrnuté do „**Pravdy Ruskej**“, nehájaci už len záujmy národa, ale tých, ktorí sa spočiatku narodili v Rusku v bojarskom stave a potom dvoranských klanov a klanov majiteľov pozemkov. **Po kresťanizácii slaviano-ruských zemí boli mnohé ustanovenia „Pokonu“ vyradené a zabudnuté.**

Naši predkovia sa stavali vážne a s rešpektom k svojmu národnému právu. Hovoria o tom ich prísahy – rusiči prisahali na Bohov a na zbrane, slaviani neprisahali na zbrane. V pravej ruke držali chumáč svojich odrezaných vlasov (ako symbol toho, že prisahajú na vlastnú hlavu). Inokedy boli vlasy nahradené chumáčom trávy, akoby volali za svedka mať-syrú-zem, darkyňu života a sily. Inokedy si na hlavu kládli chumáč trávy alebo pobozkali zem. Symbolicky to znamenalo, že bohovia strážia ľudí.

Zákonodarne novinky, prinesené do ruských zemí z iných teritórií sa medzi našimi predkami zakoreňovali s veľkými ťažkosťami. Lebo sa cenilo a rešpektovalo všetko otcove (otcovské) a dedové.

Ochraňujúc život slaviano-rusov, ich dôstojnosť, zeme, zdravie a majetok, bolo Konom vtedajších čias, pre jeho porušovateľov bol nakoniec Kon veľmi prísny. Na vinníkov boli ukladané vysoké pokuty. Napríklad, za udretie spoluobyvateľa tupou stranou meča alebo predmetom z domácnosti, musel páchateľ obeti zaplatiť 1,5 kg striebra. V „Pokone Ruskom“ boli dve závažné, ale spravodlivé formy trestu: **konfiškácia majetku a trest smrti**. Krvná pomsta, ktorá sa v tom čase bežne používala, bola regulovaná princípom talionu: trest mal byť úmerný škodám spôsobených priestupníkom. Avšak právo krvnej pomsty bolo priznané príbuzným obete až po súdnom dokazovaní. Bratovražda sa v dávnom národnom práve neodpúšťala. (Je zrejmé, prečo kyjevské knieža Vladimír, ktorý zabil svojho pokrvného brata Jaropolka, vo svoj vlastný prospech zmenil vieru svarožičom a spolu s ňou aj zákony jurisdikcie. Aj keď boli aj iné príčiny osobitého zreteľa.)

V XI – XII storočí **v Kyjeve prekvitala Bratina** – cechové združenia ruských remeselníkov. Bratina mala svoj vlastný dom na zhromaždenia a zvolených zástupcov samosprávy. Viedli ich národom

zvolení starostovia (starejší). Členovia bratiny boli plne vyzbrojení a spojení železnou disciplínou. Často úspešne odolávali tlakom bojarov a kniežat. Títo boli nútení počítať s pracujúcim ľudom, obmedzujúc ich sebecké chúťky. Podobné bratiny pôsobili aj vo Vladimíre a ostatných ruských mestách.

Na prelome ročia v slavianských zemiach **už prebiehala konsolidácia zemí do rodového Zväzu**, majúce protohospodársku formu vládnutia. Najznámejším a najvplyvnejším z rodových Zväzov bol Ilmenský zväz slovenov. V 60tych rokoch IX storočia vznikla rodová konfederácia, ktorá získala kvalitu hospodárskeho verejného vzdelávania – Novgorodská Rus, Dŕžava Rurika.

Násilná kresťanizácia slaviano-rusov viedla k strate slaviano-árijskej právnej kultúry a zničila po desiatky tisícročí vyvinuté svetoponímanie. V epoche obrezávania rasénie na cudziu vieru medzi ruskými kniežatami sa stávali konflikty častejšími a tvrdšími, ničiaci slavianskú jednotu.

Nehľadiac na brutálnu a násilnú kresťanizáciu slaviano-rusov, ktorá priniesla do Rasénie cudzie práva a zákony, národné Kopné právo pokračovalo naďalej takmer vo všetkých slavianských zemiach. **Cudzozemské pospolitné** (poľské) a **magdeburské (nemecké) práva** však do neho začali pôsobiť agresívnejšie. Do nových, zo západu zapožičaných poriadkov boli zatiahnutí bohatí občania, kniežatá, bojari a neskôr bohatí vlastníci pôdy. Práve oni boli prvými zanietenými prenasledovateľmi Kopy ako reprezentanta národných záujmov. Mnohé novo rodiace sa kniežatá bojovali aj proti vidieckym kopám, aj proti mestským kopám. Niektoré príliš neposlušné a nezávislé mestá boli ničené kniežatami ohňom a mečom. Ale opätovne vznikali z vidieckych občín vďaka populačnému rastu obyvateľstva a rozvoju remesiel. Predovšetkým vďaka Kopnému právu sa napĺňali novou životnou silou.

Časom obyvatelia miest, ktorí si osvojili západné právne inovácie, sa prestali zúčastňovať na Kope. **K takýmto mestám sa automaticky priraďovali okresné (okolité) dediny a v nich začala narastať svojvoľnosť vlastníkov pôdy.**

Nevoľnícke (mestské) právo (obludno – kanibalistický vynález skazených feudálov a ich ochráncov – Romanovských cárov) spôsobilo prerodenie Kopy aj vidieckého súdu, na ktorom sa zúčastňovali iba po jednom zástupcovi z každej dediny. V skutočnosti, zástupcovia už nemohli odolávať nátlaku chamtivých a čoraz drzejších vlastníkov pôdy, ktorým bolo dokonca dovolené kaličiť svojich roľníkov. Vyskytli sa aj vraždy.

Na strane majiteľov pozemkov boli aj popi (kňazi), aj úradníci. Preto zástupcovia už nemohli preukázať svoj prípad (pravotu) a vplývať na výsledok rozhodnutia zhromaždenia. Majitelia pozemkov často vyvádzali svojich roľníkov z Kopy a v XVII storočí začali otvorene zakazovať mestským nevoľníkom zúčastňovať sa na kopovištiach.

Sami sa nezúčastňovali Kopy. Všetko sa začalo robiť tak, aby národná vláda, samospráva v Rusku úplne zmizla.

Národné právo podliehalo útokom nie len mnohopočetným útočným kniežatám, ale aj židokresťanskou cirkvou, ktorí sa stali v priebehu rokov bohatšími a agresívnejšími (čo sa však neskôr, v našej dobe, opakuje). Z nových európskych zákonov mala zisk iba hŕstka zbohatlíkov, najčastejšie podvodníkov, sprenevercov a darebákov, prežierajúcich sa na úkor pracujúcich ľudí.

Aj tak sa Kopa nevzdávala. Nebolo ju také ľahké zničiť. Vášnivosť slaviano-rusov zostala po mnoho storočí dostatočne vysokou. Dávne knihy záznamov nám popisujú, že v roku 1602 na niektorých slavianských územiach Kopné právo ešte žilo a používalo sa. **Trestné činy sa súdili priamo na mieste činu, v dúbrave (dubovom háji), v bore (lese), pri rieke alebo pod horou.** Často sám okradnutý alebo podvedený dedinčan vyhľadal svojho škodcu, zhromaždil na neho dôkazy,

vypočúval ľudí. Toto predbežné vyšetrovanie sa nazývalo „vyhľadávanie“. Ak žalobca nemohol vyhľadať svojho páchateľa, vyžadoval zhromaždenie Kopy. Žalobu žalobcu zhromaždení vypočuli mlčky, neprerušujúc ho. Žalobca mohol Kopu zvolať trikrát.

Keď prišlo riešiť problémy s pôdou, zhromaždenie sa zhromaždilo na spornej pôde. Ak vlastník pôdy niekomu spôsoboval príkorie, vyzvali ho na Kopu na rozhovor. Majiteľa pôdy zvolávali na stretnutie tri krát. Ak neprišiel na tretí krát, Kopa vykonala vyšetrovanie a rozhodla samostatne. Rozsudok národného súdu sa nazýval «выпалязокъ (som vypadnutý z očí)», «усказанье (odpovedanie)», «знайденье копное (kopné nájdenie)», inokedy «высказанье копное (kopné vyrieknutie)».

V neskorších aktoch sa používalo vyjadrenie «**декрет копы** (dekrét kopy)». Ak sa zodpovedný zmieril so žalobcom, odpustili mu.

Na dlhé doby silné ruské mestá ako Pskov a Novgorod sa nazývali slobodnými a voľnými práve preto, lebo žili podľa dávneho slaviano-ruského práva, zachovávajúc árijskú právnu kultúru.

Kopné právo tvorilo základ Práva Veče, pôsobiaceho v rusku na začiatku stredoveku. (v preklade zo staroslavianského „VEČE“ znamená „RADA (SOVIET)“.) Veče sa spomína v letopisoch v Južnom Belgorode (997), Velikom Novgorode (1016), Kyjeve (1068). Mimo iného **Večové stretnutia** mešťanov prebiehali aj skoršie. Ruský, sovietský historik I. J. Frojanov zistil, že na konci I tisícročia a na začiatku II tisícročia nl. bolo Veče najvyšším riadiacim orgánom vo všetkých ruských zemiach a nie len v Novgorodskej republike. Predstavitelia aristokracie (kniežatá, bojari, cirkevní hierarchovia) viedli tieto mocné zhromaždenia, ale nemali dostatočnú moc, aby sabotovali rozhodnutia národa alebo si podriadili jeho výkon svojej vôli.

Na Veče sa súdil široký okruh otázok – uzavretie mieru aj vyhlásenie vojny, vysporiadanie sa s kniežacím stavom, finančnými a pozemskými zdrojmi. Uzatvárali sa a roztrhávali sa zmluvy s kniežatami, činnosť kniežat bola kontrolovaná, посадников (námestníkov kniežat), vladikov a ďalších verejných osôb, volili sa a odvolávali vladikovia, ich námestníci, tisícky, volili sa vojvodcovia aj ich námestníci v meste aj okresných dedinách, určovali sa povinnosti obyvateľov, riešili sa poľnohospodárske otázky, schvaľovali sa pravidlá obchodu a výhod (úľava niekomu, niečomu, poskytnutá ako výnimka zo všeobecných pravidiel), kontrolovali sa súdne lehoty a plnenia súdnych rozhodnutí.

Veče bolo mechanizmom vyrovnávania sociálnych rozporov našich predkov. Avšak v priebehu storočí vznikajúca nejednorodnosť staroruskej spoločnosti čoraz viac viedla národné zhromaždenia Veče pod kontrolu bojarskej aristokracie. Už v XII – XIII storočí, nie len v Novgorodskej republike, ale aj v ostatných ruských zemiach, si zemská aristokracia do značnej miery podriadila svojej vôli stretnutia Veče

Inokedy na mestských zhromaždeniach Veče vznikali aj pästné súboje (na dedinskej Kope sa niečo takého nikdy stať nemohlo a ani nedialo). Stávalo sa to v prípadoch, keď jedna z bojarských skupín potrebovala presadiť pre seba výhodnejšie riešenie.

Avšak tieto boje neboli obyčajnými pouličnými zápasmi, ale podliehali určitým pravidlám súdom kontrolovaného súboja. V XII – XIII storočí sa novgorodskí správali tak násilne, že k nim odmietali prichádzať kniežatá. V XIV storočí sa začali zmierňovať strasti Veče v Novgorode. V podstate, časom sa stal kontrolným vodcom vôle Veče bojar, vychovaný a poučený ako vôľa národa, akýsi kompromis medzi tzv. aristokraciou a obyčajným ľudom.

Vláda Veče trvala v Novgorode až do polovice XV storočia. Toto skutočne veľké mesto bolo jednou z posledných bášt samosprávy a národného riadenia v už feudálnom Rusku. Po násilnom obsadení

moskovskými kniežatami – cármi Veľkého Novgorodu a Pskova začali sa vytrácať na týchto územiach poriadky Veče. Ďaleko slabšie a menej organizované ruské mestá sa oveľa skôr vzdali právnym normám Pospolity alebo Magdeburgu.

S rozvojom feudalizmu uhasínala dôležitosť národného práva. Keď dal cársky režim majiteľom pôdy slobodnú vôľu a neobmedzené práva, národné právne zvyky nakoniec stratili svoju silu. Aj keď sa prvky Kopného práva nejaký čas zachovali medzi kazákmi. Národné právo sa najvýraznejšie prejavilo v Záporožskej Seči. Boli to kazáci, ktorí v priebehu storočia vyhlásili „zvyčaj práva našeho kopného".

Ešte na začiatku XX. storočia sa v Rusku používalo slovo „volosť". Vzniklo v Rusku v X storočí a úzko súvisí s Kopným právom. „VOLOSŤ" označovali vidiecke občiny, riadené Kopou. **Na volostnej Kope si vyberali:** kto bude riadiť – riadenie, staršinu (starostu), súd, pisára, čelobitníkov (zástupcov danej občiny) (zástancov občinných záležitostí v hlavnom meste).

Medzi zodpovednosť riadenia patrilo vedenie kníh, kde sa zaznamenávali rozhodnutia zasadaní, zákazky, obchodné a pracovné zmluvy.

Stretnutiam predsedal staršina. Medzi jeho povinnosti patrilo uchovávanie archívnych dokumentov (rozhodnutia, listiny, príjmy ap), predvedenie k zodpovednosti ľubovoľného obyvateľa, vyhlasovanie rozhodnutí Kopy v trestných záležitostiach. **Staršina prísne dohliadal** na dodržiavanie národných konov. Bol zväzujúcom ohnivkom medzi domácimi hospodármi a zvoleným kniežaťom, pred ktorým zastupoval záujmy občiny. Aby zmierňoval konflikty medzi kniežaťom a občinníkmi, vysvetľoval nezrozumiteľné požiadavky a riešenia kniežaťa.

Staršina sa za svoju činnosť zodpovedal pred sotským (stotníkom), sotský (stotník) pred desiatským (desiatníkom), desiatský (desiatník) pred domácim hospodárom. Každý zo zvolených národom, ktorý stratil dôveru národa, mohol byť kedykoľvek odvolaný a nahradený. Stávalo sa to však veľmi zriedka, pretože v týchto časoch bývala dôvera občiny vysoko hodnotná.

Postupný prechod k monarchii...

S príchodom Rurika do Novgorodu sa kniežatská moc začala dediť medzi následníkmi. Slaviano-árijská volebná kultúra riadenia začala strácať svoj význam. Kniežaťom (a neskôr cárom) sa už viac nestal hodný (najsilnejší, najrozumnejší, najstatočnejší atď) predstaviteľ národa, ale akýkoľvek priemerný, slabý a dokonca psychicky neplnohodnotný potomok vládnucej dynastie. Došlo k odcudzeniu sa riadiacich štruktúr od národných záujmov (čoho sme svedkami aj dnes).

V XVII. storočí už nakoniec bola ustanovená monarchia, kde o národných právach nebola žiadna reč.

(V sovietskych časoch nastal nový nárast a oživenie národnej vlády, ale v transformovanej podobe. Avšak, na konci XX storočia, ale s pomocou toho istého Západu, sme stratili Soviety.)

(ako som už spomenul) Nepôjdeme do extrémov a nebudeme idealizovať Kopné Právo a svetové zriadenie podľa Práva Veče. ...

...s tým, že súčasný parazitický systém národného oblbovania je nutné zmeniť, súhlasí každý zdravomysliaci človek. Ako to spraviť technicky, je druhá otázka. **Teraz však vieme jedno** – Potomkom Rasy je nevyhnutné vrátiť ich priame národné riadenie. V samoorganizácii je naša spása. Nie násilná vláda zhora, ale jej nezávislé formovanie zdola. Iba takto je možné zabezpečiť dôstojný život potomkom našej otčiny v XXI storočí. (Vpred – časom slavianskej epochy.) Ale dnes sa musíme vymaniť zo stavu tisícročného biblického otroctva a tupej oddanosti Západu....

Otázka Mojmíra na způsob obnovy našeho systému v současných podmínkách

– **Právo Veče a i Kopné Právo je potřebné znovu oživit, a bylo by dobré, aby každá Občina se držela těchto starodávných pravidel.** Je třeba vzít z té dávné minulosti všechno to dobré, zdravé a čestné.

No a jak to řešit? – **Volba zástupce hospodáře** v podstatě probíhala tak, že rodina musela mít nějaké prokazatelné hospodářství. Hospodář musel mít manželku, děti a výborně fungující rodinu, což je v současné době dost velký problém. A to proto, že současná démo-kracie zasáhla zejména ženy a ta pseudosvoboda způsobila, že jsou rozvraty manželství. Myslím si, každá slavianská rodina je tím nějakým způsobem postihnutá.

Řešení je tu takové, že když se vlastně sebere deset mužů (hospodářů) z dané Občiny, tak ať si zvolí ne jednoho desátníka, ale dva. Tito dva se musí navzájem kontrolovat, a zároveň ti, co zvolili tyto desátníky, tak je též musí kontrolovat. To je jedna malá buňka, Občina. Ta se slučuje s dalšími deseti Občinami do jedné velké Občiny, kde se volí stotník (stotský).

A jako jsem vzpomenul, řešení by samozřejmě bylo, jen to musí být duplicitní. Tzn. že předtím byli volení po jednom, neboť to morální právo tam bylo už vrozené. V současnosti je to komplikované. Takže **bych navrhoval zdvojit tyto volené zástupce a zpřísnit kontrolu, aby nedošlo k tomu, že ta funkce bude zneužívaná daným jednotlivcem**.

Třeba s tím počítat, že v aktuálním stavu vývoje společnosti se dá předpokládat možnost zneužití dané funkce. Ten zvolený může mít například přehnané nereálné nároky, a těmi může přetěžovat někoho dalšího. Případně může být lenivý, despotický apod. To je přirozená vlastnost.

Vývoj společnosti je takový, že se nám tyto vlastnosti zakořenily hluboko pod kůži a potrvá dlouho se těchto vlastností zbavit. Proto **je potřeba mnohonásobná kontrola z různých směrů a víceméně i taková dobrovolnost, aby se vyloučili lenivci**. A nebo aby se s nimi pracovalo jinak, protože tyto Kopy a Občiny je nevyhnutné budovat a řízení těchto Občin je potřeba zakládat.

Zatím bych tyto volby navrhoval na jeden rok, nikoliv až na tři roky – ale na jeden rok a za každým ať je nějaká rotace. Ať se i ostatní učí a nechť společně všichni začneme **budovat tyto Občiny**, které jsou pro nás velmi velmi nevyhnutné. **Potřebujeme je, je to naše genetická podstata.**

Mojmír: Je to velká výzva a velmi náročná, poněvadž my jsme tady na Moravě nějaké Občiny založili a bylo to založeno na principu, aby se přihlásili všichni – jak jednotlivci, tak rodiny a tak i lidi, co byli rozvedeni a nyní mají novou rodinu. Takže tomu, co ty nám tu předepisuješ, jsme nevyhověli. Nicméně to byla situace, jak vůbec to společenství Občin na Moravě mohlo vzniknout.

A teď to bude velká výzva zamyslet se nad tím, jak na to navázat a jak to posunout dále. Myslíš, že i v tomto by jsi nám poradil? Něco jsme započali v této sestavě. Samozřejmě se neblížíme ani zcela tomu tvému současnému návrhu. Měl by jsi něco pro nás?

Je potřeba zakládat ty Občiny od těch deseti, od té jedné buňky z deseti z dané oblasti. Buď je to jeden muž, a nebo je to muž a přítelkyně, muž manželka, rodina. Podstatná věc je, že **Kopní muži musí být starší 50 let**, tzn. Musí být zkušení životem.

Takoví více, jak padesátiletí, no i když má už šedesát let, už si tím životem prošli, už mají na sobě ty nějaké jizvy, šrámy ze života a tohoto systému. **Poznají i jiný systém, mají dobrou paměť a pamatují si.** Ne, že by jsem byl odpůrcem mladých inovátorských nějakých návrhů.

Když do těch Občin budou přicházet mladé rodiny, kde ten muž rodiny má třeba 23, 24, 25 roků –

takový muž se účastnit může, samozřejmě, té dané Kopy, té dané Veče. Ale nevolil bych ho přímo za starostu. Může být písař a nebo může být zástupce starosty, může zastupovat starostu té dané Občiny.

Deset takových Občin, když se sloučí do takové větší Občiny, už by měla mít podle Kopného Práva 10 zástupců – a nyní už jich bude mít 20. A těchto 20 bude navzájem spolupracovat.

A řešení věcí? Jedná se o to, že vytvářet nějaký program je potřebné. A jako vždy zvyknu říkat: **Kopné Právo je velmi důležité a Občiny jsou mimořádně důležité. Ale též ještě mimořádně důležité jsou naše svátky – svátky Našich Předků a hlavně chorovody.**

Na to je potřeba brát ohled. Setkávat se, tyto Občiny v přírodě. Diskutovat spolu. Řešit postupně nějaké věci a časem se to vyvine, že bude možné zakládat i užší, přímo bývající v nějaké oblasti Občiny. Kde bude už bude tato Občina disponovat i nějakým majetkem, který se může přerozdělovat nebo případně propůjčovat pro blaho všech té dané Občiny a nebo všech Občin. Aby na tom blahu zásadně neprofitoval jeden jediný nějaký představitel Občiny a nebo nějaká skupina, a aby nevznikl konflikt.

Tyto věci je potřeba prodiskutovat velmi důkladně a hluboko, protože členové Občiny nebudou přicházet do daných Občin se stejným majetkovým poměrem. Někteří jsou zruinovaní doslova současným biblickým otrokářským systémem, dejme tomu i pod exekucemi. A někteří jsou bohatí, jsou podnikatelé a daří se jim, jde jim to. A nebo jsou obchodníci, trhovci. Takže ta určitá nerovnováha tam je.

Ale v takovém to případě, jak jsem vzpomínal, **je třeba brát brát tato práva, že všichni si jsou rovní. V každém případě. A je třeba si pomáhat navzájem.** Však když se někomu daří, za života nabyl nějaký majetek, on si ho do hrobu nesebere. Může o něho velmi rychle přijít.

Bude lepší ho přerozdělit a lepší posílit tu danou Občinu. Nemyslím, že ten majetek bude darovat té dané Občině a nebo jednotlivým občiníkům. Ten kruh Občiny je třeba uzavírat. Uzavírat do takového společenství, do takové komunity. **A ty komunity je potřeba uzavírat.**

Neboť v současné době světová situace – podívejte se, jaká je! Liberalismus přichází do našich oblastí. Rozvrat je viditelnější a viditelnější. Šílenství těchto liberálů je neskutečné a k čemu to vede? K čemu toto šílenství vede? Ke krachu toho jejich finančně-úvěrového systému. A je potřeba, aby se tyto Občiny zcelily a abychom alespoň my vydrželi. Alespoň my abychom přežili.

A společně začali budovat, protože tento rozvrat je jednoznačný. Je viditelný a je nezvratný.

Tu už nikdo nic do tohoto, jak to říci bordelu, který tu vlastně tito židokřesťané nanosili. Tak už se tu nedá nic dát. To už se nedá nijak udělat. To bude krach a nebo válka. Nějak zresetovat se to jinak nedá. Jen takto se to dá zresetovat.

Nenajde se nikdo, který by sem něco jiného chtěl dát. Protože jak by dal, tak Soros vytáhne z pytle čerstvě vytlačené dolary a bude takového průkopníka mlátit tím pytlem, dokud ho ubije přes ty své nadace otevřené společnosti a kdoví co.

Jediné doporučuji semknout se. Ano, každý přichází ze života s různými zkušenostmi. Prošel si zradami. Prošel si různými životními zkušenostmi. Ale určitě ne veselých, a ty bariéry si nese se sebou. Otevřít se nemůže. Nedokáže, aby se znovu nezklamal. Vždy by se mohl najít nějaký lump, nějaký ten přestupník práva, který by zneužil tu danou situaci vůči tomu jednotlivci. Který fakt si neprošel lehkým životem. Jeho pouť po tom chodníku života nebyla lehká.

Ale pak jsou zde takoví, kteří přecházeli lehko skrze ty nějaké zpronevěry a zlodějství. A na to je třeba ta Občina.

Mojmír: Ty jsi mi tady vysvětlil, jak vyjít z toho současného stavu věcí. Z toho, jaké skupinky se vytvářejí. A teď bych se tě zeptal k tomu: Zmínil jsi, že jsou důležité oslavy našich svátků a chorovody. A teď se vrátím k volbě těch hospodářů a vytvoření těch prvních deseti, kteří se mohou sejít na té Kopě (Veče).

Je toto jediná věc (cesta), který nás posune k tomu, abychom převzali odpovědnost za svůj život? Jinak řečeno ten stát, ten současný demokratický systém má ten volební systém a je to to – jediná alternativa obnovit ten náš Kopný systém, abychom zase mohli převzít odpovědnost za své životy. Chápu to tak?

Rozhodně je to tak. Rozhodně je to tak, protože demokratický systém je biblický otrokářský systém. Kdokoliv si tam může hledat růžové, cukříkové a nevím jaké jiné názory. Ale je to fakt.

A Kopné Právo. Kopné Právo, jinak vážení. Podle Kopného Práva žijí včely a my jsme si na tuto zeměkouli dovezli včely, Naši Předkové. Chraňme včely a učme se od nich. Podívejte se, jako tam celé to společenství včel nažívá a žije. My žijeme tím stejným.

Včely nám zanechali naši Předkové, neboť věděli, co se tady asi může stát. Jako jsme vzpomínal: V Občině dané je dejme tomu 10 párů, nebo 8 párů a 2 jednotlivci. Oni si zvolí dva dva desátníky. Zároveň si zvolí písaře, soudce, kontrolora, zástupce – toto všechno.

Celý ten systém jsem vysvětlil, si myslím.

Děkuji ji za to, že jsi měl na nás čas a mohli jsme tento pořad natočit. A budeme moc rádi za odezvu mezi našimi posluchači. Jestli bych mohl skrze tebe požádat – pokud vzbudíme pozornost a zájem o tento dnešní pořad Kopné Právo a Právo Veče, že by nám posluchači mohli psát do studia na info@slovanskakosile.cz, a případně můžeme natočit pokračování.

Můžeme samozřejmě natočit další pokračování. Další téma bude zajímavá. To neprozradím.

Zdravia všetkým a presvetlenia
Vedagor

Sdílet